

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HAKON JARLS DØD, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873597824/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Formaster du dig
At forraade mig?«
»Nej!« gyste Trællen med frygtende Sind;
Og udmattet slumrede Jarlen ind.

Men underlig fælt han smiler i Drømme,
Og Karker ræddes ved dette Syn.
»Hvi saae jeg ham nylig i Blod at svømme?
Hvi trækker han saa med det høire Bryn?
Han er dog en Røver, som Norge skiender.
Velan, i hans Blod jeg toer mine Hænder.
Til Olaf jeg gaaer
Og en Guldkiede faaer!«
Saa hvisker han bleg i den sorte Grube
Og zitterer — og udskierer Jarlens Strube!

Høit Lurene skralde fra nærmeste Fielde.
»Her er han! her flygted han hen!«
Som Fossen med brusende, knusende Vælde
Indbryder Kong Olaf med sine Mænd.
Brat Hakons Træl Hellebarderne dræbe
Og Olaf skuer med smilende Læbe
Tæt ved sin Fod
Hakon Jarl i Blod.
»Den ypperste Hedning faldt! jeg er hevnet.
Ved hans Død er Vankundigheds Forhæng revnet!«

Det ruller i Horizontens Himmel
Og sagtelig skielver Hav og Jord.
De gamle Guders brogede Vrimmel
Forsvinder, og kommer ej meer til Nord.
Istedet for Lundens ærværdige Minder
Man idel Kirker og Klosterso finder.